

POSTANOWIENIE

11 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 11 grudnia 2024 r. w Warszawie
na skutek skargi kasacyjnej B.S. oraz Bank spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 18 maja 2022 r., V ACa 520/20,
w sprawie z powództwa B.S.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,

- 1. umarza postępowanie kasacyjne;**
- 2. znosi wzajemnie koszty postępowania kasacyjnego;**
- 3. przekazuje wnioski obu stron postępowania o zwrot uiszczonych opłat od skarg kasacyjnych do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.**

(A.G.)

UZASADNIENIE

Powód B.S. (6 września 2022 r.) oraz pozwany Bank spółka akcyjna w W. (30 sierpnia 2022 r.) wniesli do Sądu Najwyższego skargi kasacyjne od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 18 maja 2022 r., sygn. akt V ACa 520/20, wydanego w sprawie o zapłatę.

Postanowieniem z 18 lipca 2023 r., I CSK 6398/22, sprostowanym postanowieniem z 4 grudnia 2024 r., Sąd Najwyższy przyjął skargi kasacyjne do rozpoznania.

Pismem z 8 lipca 2024 r., pełnomocnik pozwanego (skarżącego banku) złożył oświadczenie o cofnięciu wniesionej skargi kasacyjnej w całości. Jednocześnie wniósł o zarządzenie na rzecz pozwanego zwrotu połowy uiszczonej opłaty od skargi. W uzasadnieniu pisma zaznaczono, że strony 21 maja 2024 r. zawarły porozumienie kompensacyjne, na mocy którego zobowiązały się do cofnięcia wniesionych skarg kasacyjnych oraz wzajemnego zniesienia kosztów postępowania.

Zarządzeniem z 17 września 2024 r. zwrócono się do pełnomocnika powoda z zapytaniem, czy w związku z porozumieniem kompensacyjnym z 21 maja 2024 r. cofa wniesioną skargę kasacyjną, zobowiązując go do udzielenia odpowiedzi w terminie 7 dni.

W odpowiedzi na to zobowiązanie, w określonym terminie, pełnomocnik powoda w piśmie z 3 października 2023 r. (wniesionym 3 października 2024 r.) oświadczył, że cofa złożoną skargę kasacyjną z 5 września 2022 r. (data pisma, faktycznie wniesiona 6 września 2022 r.) oraz wniósł o zwrot uiszczonej opłaty sądowej na wskazany rachunek bankowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, iż cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową, która nie podlega kontroli sądu (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16, niepubl.). Wobec oświadczeń powoda i pozwanego o cofnięciu skarg kasacyjnych Sąd Najwyższy umorzył zatem postępowanie kasacyjne na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie oraz art. 104 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., uwzględniając treść oświadczeń złożonych przez obie strony postępowania. Strony w porozumieniu kompensacyjnym ustaliły, że koszty postępowania kasacyjnego znoszą się wzajemnie, co zostało wskazane w piśmie pozwanego i nie zostało zanegowane przez powoda. Zgodnie z art. 104 k.p.c. – który poprzez art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. – ma odpowiednie zastosowanie także w postępowaniu kasacyjnym, koszty

procesu w którym zawarto ugodę, znosi się wzajemnie, jeżeli strony inaczej nie postanowiły. Przepis ten może mieć odpowiednie zastosowanie także w razie zawarcia przez strony umowy pozasądowej, w wyniku której dojdzie do zakończenia sporu sądowego.

Natomiast w przedmiocie przekazania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie do rozpoznania wniosków obu stron o zwrot uiszczonych opłat od skarg kasacyjnych na rachunek tego Sądu orzeczono na podstawie art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 80a w zw. z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2024 r., poz. 959). Do rozpoznania tych wniosków właściwy jest sąd, który pobrał daną opłatę.

(A.G.)

[a.ł]